

Contu pigau de “Po Cantu Biddanoa” de Benvenuto Lobina.

Lioni, su cani de su bandidori sciancau

Segundu parti

Poi, aillargu, s'intèndint is arrodas de unu carru. Debolezza aspèttat, su carru s'accòstiat, Debolezza fuèddat cun su carradori, poi pònit sa bértula in su sterrimentu 'e su carru, su carradori pigat su cani in brazzus e cun delicadesa, comente chi èssit liggiu in su coru 'e Debolezza, ddu pònit asuba 'e sa bértula.

Ìntrant in bidida ch'est iscurigau. Su carru si firmat ananti 'e sa domu 'e su bandidori, su carradori tòrrat a pigai su cani in brazzus e Debolezza sa bértula, intrat e dda pònit accanta 'e sa zimineru. Su carradori, a lébiu a lébiu, ci pònit asuba a Lioni. Su cani, cun is ògus mes'abertus càstiat su meri e tòrrat a movi appenas sa coa. Debolezza si ddi sèzzit accanta in d'una cadiredda e tòrrat a ddi passai sa manu in conca, in sa schina, a lébiu, timendu de ddi fai mali. Poi ddi bénit un'idea: nàrat calincuna cosa a su cani, ci béssit e no pàssat meda chi tòrrat cun Buffalubrodu. Buffalubrodu "visitat" su cani mellus de unu dottori, citiu, tocchendiddu cun is didus in dònna logu, firmendusì candu a su cani ddi béssit unu zùnchiu, poi nàrat sa sua: Lioni pòrtat duas cambas segadas, una ananti e una asegu, e tres còstas, sa schina zinniàda; su sànguni chi at fattu dèpit èssi de figàus. Ma forzis si sàrvada.

Ddi pònit una tauledda in donniuna de is cambas segadas, beni strinta cun tiras de tela; po is còstas no si pòdit fai nudda, po sa schina nimmancu. Donaddi calincuna cullera 'e latti, ma arziaddi sa conca a bell'a bellu. Torru cras a meri.

Fut torrau dònna meri, dis e dis.

Debolezza iat curau a Lioni che unu pipiu, che unu fillu, fendu totu su chi ddi narat Buffalubrodu, abamendu accanta 'e su cani dònna momentu chi podiat, dormendu accanta sua a su notti, in d'una stòia. Dd'iat aiscau cun latti e brodu, e appenas Lioni iat pòziu pappai, cun arrogheddus de pezza beni cotta. Cun passiènzia, cun amori, comenti si fàit cun d'unu fillu.

Apustis de unu mesi, unu mangianu, candu fut pesendusindi, Debolezza s'iat agatau a Lioni accanta 'e sa stòia, strantàxu: portat su zugu trotu, sa schina acciuvàda, e candu si fut móviu camminat che su meri. Cun cuddus ogus de cristianu pariat domandendu perdonu di èssi comenti fut, movendu sa coa bregungiosu. Po Debolezza fut comente chi Lioni èssit tentu su fueddu: dd'iat passau sa manu in conca, in sa schina, a bell'a bellu, scaringendusì a arriri: tra cani e meri no ddu iat bisòngiu 'e fueddus.

Tres dis apustis Debolezza iat deziddu de bessiri cun Lioni, a ghettai unu bandu, coment'iat fatu sèmpiri in cussus annus. Ma timiat. Timiat chi is biddanoesus èssinti fattu cun su cani coment'ianta fattu cun issu, candu, apustis de su chi ddi fut suzzédu, fut bessiu de domu sciancau, cun su bàculu, e dd'ianta postu cuss'annomìngiu.

Ma bai a cumprendi is biddanoesus: candu ddus ianta bius in Sa Prazzitta, sciancaus tot'a is dus, si ddus ianta postus in mesu pedendiddis novas, frandighendu su cani, alligrendusì de ddu biri torra cun su mèri. Totus iscianta cun cali coràggiu Lioni iat affrontau su malloru.

E, cosa 'e no crei, Debolezza fut torrau a èssi Domianu, e su cani fut abarrau Lioni.